

Warszawa, dnia 12 sierpnia 2016 r.

Poz. 1228

USTAWA

z dnia 22 czerwca 2016 r.

o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Ustawa reguluje w zakresie uzupełniającym przepisy prawa unijnego:”;
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zasady przywozu towarów na obszar celny Unii Europejskiej, zwanej dalej „Unią”, i wywozu towarów z tego obszaru,”;;
 - c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) sposób przekazywania informacji do celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558 oraz Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35);
- 3) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1);
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 10 marca 2006 r. o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych oraz ustawę z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Wprowadzenie towaru na obszar celny Unii lub jego wyprowadzenie z tego obszaru powoduje z mocy prawa powstanie obowiązków i uprawnień przewidzianych w przepisach prawa celnego, jeżeli przepisy prawa, w tym ratyfikowane umowy międzynarodowe, nie stanowią inaczej.”;

3) w art. 4:

a) pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) terytorium państwa trzeciego – terytorium państwa nienależącego do Unii;

3) unijny kodeks celny – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾);

4) rozporządzenie wykonawcze – rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.⁴⁾);”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) rozporządzenie delegowane – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);”;

4) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 134 ust. 1 oraz art. 267 ust. 1 unijnego kodeksu celnego stosuje się odpowiednio do przemieszczania towarów pomiędzy terytorium kraju a pozostałą częścią obszaru celnego Unii, którymi obrót podlega na mocy przepisów krajowych, przepisów unijnych lub umów międzynarodowych zakazom lub ograniczeniom, a także do przemieszczania towarów, których nabycie wewnątrzspółnotowe lub dostawa wewnątrzspółnotowa podlega opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.”;

5) uchyla się art. 6–8;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) wnioski, do których stosuje się alternatywne wymogi dla danych w stosunku do wymogów określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego, oraz alternatywne wymogi dla danych zamieszczanych w tych wnioskach;

2) wnioski, do których stosuje się wymogi dla danych określone w załączniku 12 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1), zamiast wymogów dla danych określonych w załączniku A do rozporządzenia delegowanego;

3) wnioski inne niż określone w pkt 1 i 2, dla których w unijnym prawie celnym nie określono szczegółowych wymogów dla danych zawartych w tych wnioskach, a także takie wymogi;

4) wymogi dla danych zamieszczanych w deklaracji do czasowego składowania, powiadomieniu o przybyciu oraz powiadomieniu o powrotnym wywozie;

5) dokumenty załączane do wniosków, deklaracji i powiadomień, o których mowa w pkt 1–4.

2. Przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę standaryzację i ułatwienie formalności celnych.”;

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

7) art. 9 i art. 10 otrzymują brzmienie:

„Art. 9. Termin przechowywania dokumentów i informacji, o którym mowa w art. 51 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, wynosi 5 lat.

Art. 10. 1. Na wniosek eksportera lub nadawcy towaru świadectwa pochodzenia towarów wywożonych z terytorium kraju są wystawiane przez organy celne, chyba że ratyfikowane umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

2. Świadectwa potwierdzające niepreferencyjne pochodzenie towarów, o którym mowa w tytule II w rozdziale 2 w sekcji 1 unijnego kodeksu celnego, dotyczące towarów wywożonych z terytorium kraju mogą być wystawiane również przez inne podmioty upoważnione na podstawie odrębnych ustaw.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o wystawienie świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru, oraz to świadectwo,
- 2) wzór świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru i wniosku o jego wystawienie,
- 3) sposób i tryb wystawiania przez organy celne świadectwa potwierdzającego niepreferencyjne pochodzenie towaru – mając na uwadze zapewnienie kompletności informacji niezbędnych do udokumentowania niepreferencyjnego pochodzenia towaru oraz ułatwienie formalności celnych.”;

8) po art. 10 dodaje się art. 10a i art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Wymiana informacji z organami celnymi drogą elektroniczną, w szczególności deklaracji lub zgłoszeń, jest dokonywana przez Platformę Usług Elektronicznych Służby Celnej, zwaną dalej „PUESC”.

2. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniej rejestracji na PUESC oraz przedstawienia organowi celnemu dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z usług oferowanych na PUESC.

3. Doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej może następować przez PUESC.

Art. 10b. 1. Dokumenty elektroniczne przesyłane organom celnym podpisuje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262, z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1893), podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352) lub podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu niekwalifikowanego Służby Celnej albo zapewnia się w inny sposób możliwość potwierdzenia pochodzenia oraz integralności przesłanych danych w postaci elektronicznej, jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁶⁾) minister właściwy do spraw finansów publicznych umożliwił podpisywanie określonych dokumentów w taki sposób.

2. Decyzje i inne dokumenty wydawane przez organ celny w postaci elektronicznej podpisuje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu niekwalifikowanego Służby Celnej.”;

9) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W celu ustalenia wartości celnej stosuje się bieżące kursy średnie walut obcych ogłaszane przez Narodowy Bank Polski.”;

10) uchyla się art. 12 i art. 13;

11) art. 13a otrzymuje brzmienie:

„Art. 13a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla procedur specjalnych, o których mowa w art. 210 lit. b–d unijnego kodeksu celnego, w przypadku przeniesienia na terytorium kraju praw i obowiązków osoby korzystającej z procedury, szczegółowe warunki lub tryb takiego przeniesienia, a także wzór dokumentu stosowanego przy takim przeniesieniu, mając na uwadze zapewnienie skutecznego dozoru celnego.”;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615 i 846.

- 12) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie: „Wprowadzanie towarów na obszar celny Unii i regulowanie sytuacji towarów”;
- 13) art. 14 otrzymuje brzmienie:
„Art. 14. Towary mogą być wprowadzane na obszar celny Unii lub wyprowadzane z tego obszaru przez przejścia graniczne otwarte dla danego ruchu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”;
- 14) w art. 15:
a) uchyla się ust. 1,
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć trasy przewozu do właściwego miejsca, o których mowa w art. 135 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, trasy wyprowadzenia towarów poza obszar celny Unii, o których mowa w art. 267 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, a także określić:
1) sposób poruszania się i przemieszczania towarów po tych trasach;
2) przypadki i warunki, które powinny zostać spełnione, aby przewóz towarów oraz ich wprowadzenie i wyprowadzenie mogły odbywać się poza wyznaczonymi trasami.”;
c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, bierze się pod uwagę przepisy dotyczące ruchu turystycznego, ruchu przygranicznego, obrotu pocztowego lub ruchu o mało istotnym znaczeniu ekonomicznym, a także potrzebę zabezpieczenia towarów przed ich usunięciem spod dozoru celnego.”;
- 15) uchyla się art. 16;
- 16) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:
„Art. 17a. 1. Organ celny może udzielić osobie mającej siedzibę na terytorium kraju i posiadającej możliwość wykonywania regularnych przewozów międzynarodowych pozwolenia na korzystanie z procedury TIR.
2. Organ celny może udzielić pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR, które polega na umożliwieniu upoważnionemu nadawcy w procedurze TIR samodzielnego otwierania procedury tranzytu TIR bez przedstawiania towaru i karnetu TIR organowi celnemu w urzędzie celnym wyjścia. Pozwolenie określa szczegółowy sposób korzystania z tego uproszczenia.
3. Uproszczenia, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, jeżeli procedura tranzytu TIR została otwarta poza terytorium kraju. Uproszczenie ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy dotyczy objęcia karnetem TIR w pierwszym urzędzie celnym wyjścia na terytorium kraju.
4. Do udzielenia pozwolenia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio warunki określone w art. 191 rozporządzenia delegowanego. Do oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w art. 39 lit. a, b i d unijnego kodeksu celnego, stosuje się przepisy art. 24, art. 25 i art. 27 rozporządzenia wykonawczego.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dane wymagane we wnioskach o udzielenie pozwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz dokumenty załączane do tych wniosków, a także szczegółowy sposób korzystania z uproszczenia, o którym mowa w ust. 2, mając na uwadze ułatwienie formalności celnych oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego.”;
- 17) uchyla się art. 18;
- 18) w art. 19 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty, na podstawie których odbywa się przewóz przesyłek pocztowych wprowadzanych na obszar celny Unii i wyprowadzanych poza ten obszar, oraz tryb przedstawiania towarów i dokonywania zgłoszeń celnych w obrocie pocztowym realizowanym przez operatora wyznaczonego, mając na uwadze specyfikę obrotu pocztowego, ułatwienie formalności celnych i zapewnienie skutecznego dozoru celnego.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wprowadzania na obszar celny Unii i wyprowadzania poza ten obszar, a także obejmowania procedurą celną i powrotnym wywozem okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub nadzorowanych przez tego ministra, mając na uwadze prawidłową realizację obrotu towarowego oraz ułatwienie formalności celnych.”;

19) art. 20 i art. 21 otrzymują brzmienie:

„Art. 20. Zgłoszenie celne lub zgłoszenie do powrotnego wywozu dotyczące towaru niemającego charakteru handlowego wprowadzanego na obszar celny Unii lub wyprowadzanego z tego obszaru, dokonywane przez podróżnych, powinno być złożone najpóźniej w chwili przystąpienia organu celnego do kontroli celnej.

Art. 21. 1. Organ celny odmawia, w postaci papierowej lub elektronicznej, przyjęcia zgłoszenia celnego, wskazując przyczyny odmowy, jeżeli:

- 1) zgłoszenie nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w przepisach prawa celnego, określającym formy dokonania takiego zgłoszenia, wymagane dane oraz dołączane do niego dokumenty;
- 2) nie są spełnione warunki do objęcia towaru wnioskowaną procedurą celną;
- 3) objęcie towaru wnioskowaną procedurą celną nie może nastąpić z powodu obowiązujących zakazów lub ograniczeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zgłoszenia do powrotnego wywozu.”;

20) uchyla się art. 21a i art. 22;

21) w art. 23 uchyla się ust. 2–5;

22) w art. 24 w ust. 2 uchyla się zdanie drugie;

23) uchyla się art. 25;

24) w art. 26:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wolne obszary celne mogą być tworzone na wniosek w celu.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wolne obszary celne tworzy się w miejscach niezamieszkałych, umożliwiających sprawowanie skutecznego dozoru celnego towarów wprowadzanych do wolnego obszaru celnego i z niego wyprowadzanych.

3. Zarządzającym wolnym obszarem celnym może być osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) ma siedzibę na obszarze celnym Unii;
- 2) przysługuje jej prawo własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości, na której ma być utworzony wolny obszar celny;
- 3) zapewnia prawidłową realizację operacji dokonywanych w wolnym obszarze celnym;
- 4) wykaże, że utworzenie wolnego obszaru celnego jest uzasadnione gospodarczo.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Wolny obszar celny może zostać utworzony, jeżeli organy celne mogą sprawować dozór celny bez konieczności stosowania środków administracyjnych niewspółmiernych do istniejącej potrzeby gospodarczej.

3b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze decyzji, odmawia utworzenia wolnego obszaru celnego w przypadku niespełnienia przesłanek jego utworzenia.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wolny obszar celny znosi się z urzędu lub na wniosek zarządzającego.”;

e) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wolny obszar celny znosi się z urzędu, w przypadku gdy.”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w wolnym obszarze celnym nie została podjęta działalność gospodarcza w terminie 24 miesięcy od dnia jego utworzenia.”;

f) uchyla się ust. 7;

25) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o utworzenie, zmianę powierzchni lub zniesienie wolnego obszaru celnego oraz dokumenty, które należy do niego dołączyć, uwzględniając zakres informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi wolne obszary celne, określa ich obszar i wyznacza osobę zarządzającego, mając na uwadze spełnienie wymogów, o których mowa w art. 26 ust. 1–3a.”;

26) uchyla się art. 28;

27) w art. 28a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba zamierzająca prowadzić działalność przemysłową, handlową lub usługową w wolnym obszarze celnym składa powiadomienie, o którym mowa w art. 244 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do organu celnego właściwego ze względu na położenie wolnego obszaru celnego.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zmiana danych, o których mowa w powiadomieniu lub załączonych dokumentach, wymaga zgłoszenia do organu celnego właściwego ze względu na miejsce złożenia powiadomienia, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.”;

28) uchyla się art. 29;

29) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu podjęcia środków, o których mowa w art. 198 unijnego kodeksu celnego, organ celny może dokonać zajęcia towaru.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zajęcie towaru następuje w drodze decyzji.”;

c) uchyla się ust. 4;

30) w art. 31:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) cofnąć towar poza obszar celny Unii lub nie zezwolić na opuszczenie tego obszaru,”;

– w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wyrazić zgodę na zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z art. 199 unijnego kodeksu celnego”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Wyroby tytoniowe oraz produkty lecznicze, których przypadek orzeczono lub które były przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, podlegają zniszczeniu.

5. Napoje alkoholowe oraz kosmetyki, których przypadek orzeczono lub które były przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, podlegają zniszczeniu w całości albo w części, jeżeli sprzedaż tych towarów jest niemożliwa, znacznie utrudniona lub nieuzasadniona lub towary te nie odpowiadają warunkom dopuszczenia do obrotu określonym w przepisach odrębnych.”;

c) uchyla się ust. 6;

31) w art. 32 uchyla się ust. 4;

32) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do sprzedaży towaru, o której mowa w art. 250 rozporządzenia wykonawczego, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli sprzedaż towaru jest dokonywana pod warunkiem objęcia określoną procedurą celną albo powrotnym wywozem, obowiązki wynikające z przepisów prawa celnego powstają z chwilą wydania towaru nabywcy.”;

33) w art. 35 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) towary nieunijne przed objęciem procedurą celną lub uregulowaniem sytuacji towarów w inny sposób bądź towary unijne niedopuszczone do wywozu, jeżeli cofnięcie towarów odpowiednio poza obszar celny Unii lub na ten obszar albo ich złożenie w magazynie czasowego składowania jest niemożliwe lub utrudnione;
- 2) towary zajęte w celu podjęcia środków, o których mowa w art. 198 unijnego kodeksu celnego;”;

34) po art. 35 dodaje się art. 35a i art. 35b w brzmieniu:

„Art. 35a. Pozwolenia, o których mowa w art. 185 unijnego kodeksu celnego, są udzielane przedsiębiorcom dokonującym zgłoszeń celnych w swoim imieniu i na swoją rzecz.

Art. 35b. Składający rozliczenie zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego, jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy, że w przypadku nieuiszczenia w terminie w całości lub w części należności pieniężnej wynikającej z rozliczenia zamknięcia, rozliczenie niniejsze stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie, że rozliczenie zamknięcia stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”;

35) w art. 37 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku naruszenia warunku, o którym mowa w ust. 2, powstaje dług celny. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu naruszenia warunku i według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia warunku, przepis art. 85 unijnego kodeksu celnego stosuje się odpowiednio.”;

36) uchyla się art. 51;

37) w art. 52:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gwarantem zatwierdzonym przez organy celne, o którym mowa w art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, jest osoba wpisana do wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych, zwanego dalej „wykazem”.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ma siedzibę na obszarze celnym Unii;”;

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wpis do wykazu następuje na wniosek zainteresowanej osoby, złożony do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, po uzyskaniu od Komisji Nadzoru Finansowego informacji.”;

d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia i aktualizuje do celów informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykaz, a także informację o gwarantach akredytowanych w Unii, o których mowa w art. 94 ust. 1 unijnego kodeksu celnego.”;

38) art. 54–56 otrzymują brzmienie:

„Art. 54. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia:

- 1) określić formy zabezpieczenia, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c unijnego kodeksu celnego, oraz przypadki i warunki korzystania z tych form zabezpieczenia,
- 2) zezwolić, aby zobowiązanie gwaranta było składane w formie innej niż określono w załącznikach 32-01, 32-02 i 32-03 do rozporządzenia wykonawczego, zgodnie z art. 151 ust. 7 rozporządzenia wykonawczego, a także określić tę formę

– biorąc pod uwagę zapewnienie skuteczności poboru należności celnych.

Art. 55. Organ celny odstępuje od powiadomienia o długu celnym w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego.

Art. 56. W przypadku, o którym mowa w art. 103 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, powiadomienie dłużnika o kwocie należności nie może nastąpić po upływie 5 lat, licząc od dnia powstania długu celnego.”;

39) w art. 57a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zlecenia płatnicze na rzecz organów celnych mogą być składane również w postaci elektronicznej, przy użyciu oprogramowania udostępnionego przez bank lub innego dostawcę usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893) uprawnionego do przyjmowania zleceń płatniczych, albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub z innym dostawcą usług płatniczych przyjmującym zlecenie.”;

40) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) termin, w którym może być złożony wniosek o wydanie pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności celnych w przypadku, o którym mowa w art. 110 lit. a unijnego kodeksu celnego,
- 2) termin, od którego możliwe jest korzystanie z odroczenia płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 110 lit. b lub c unijnego kodeksu celnego,
- 3) termin płatności należności celnych w przypadkach, o których mowa w art. 111 ust. 3 lub 4 unijnego kodeksu celnego

– biorąc pod uwagę zapewnienie jednolitości postępowania organów celnych oraz ułatwienie formalności celnych.”;

41) uchyla się art. 60;

42) w art. 61 uchyla się ust. 5;

43) art. 63a otrzymuje brzmienie:

„Art. 63a. 1. W przypadku uchylenia decyzji określającej kwotę należności wynikającą z długu celnego i przekazania sprawy do rozpatrzenia właściwemu organowi celnemu kwota należności uiszczona na podstawie decyzji określającej tę kwotę staje się zabezpieczeniem kwoty wynikającej z długu celnego w dniu następującym po dniu doręczenia decyzji o uchyleniu przez organ celny lub po dniu doręczenia organowi celnemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego stwierdzającego nieważność lub uchylającego tę decyzję, wraz ze stwierdzeniem jego prawomocności.

2. Jeżeli zostanie wydana nowa decyzja określająca kwotę należności w tej sprawie, to:

- 1) różnica pomiędzy zabezpieczeniem, o którym mowa w ust. 1, a kwotą wynikającą z nowej decyzji jako nadwyżka zabezpieczenia podlega zwolnieniu;
- 2) pozostała część zabezpieczenia jest zaliczana na poczet należności wynikających z nowej decyzji.”;

44) w art. 65:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Termin, o którym mowa w art. 108 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, wynosi 10 dni.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do ustalenia stawki odsetek kredytowych, o której mowa w art. 112 unijnego kodeksu celnego, oraz stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, stosuje się stopę referencyjną ustalaną zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim.”;

c) uchyla się ust. 4–6b;

45) w art. 65a:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 2 i 4, operator jest zobowiązany do zapłaty odsetek, o których mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego.”;

b) uchyla się ust. 6 i 7,

c) w ust. 8 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„równowartość kwoty uiszczonej przez Rzeczpospolitą Polską za nieterminowe przekazanie środka własnego do budżetu Unii spowodowane niedotrzymaniem przez operatora terminów”;

d) w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy organ celny wyda, na podstawie przepisów unijnego kodeksu celnego, decyzję o zwrocie lub umorzeniu w całości lub części należności przywozowych wynikających z dokumentów celnych, to:”;

46) art. 65b otrzymuje brzmienie:

„Art. 65b. W przypadku przyjęcia przez operatora przesyłek zawierających towary przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii, w stosunku do których na nadawcy ciąży obowiązek uiszczenia należności wywozowych, przepisy art. 65a stosuje się odpowiednio, przy czym termin określony w art. 65a ust. 2 i 4 liczony jest od dnia, w którym nadawca przesyłki uzupełnił i podpisał odpowiedni dokument celny.”;

47) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do odpowiedzialności z tytułu długu celnego oraz odsetek, o których mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, stosuje się odpowiednio przepisy art. 29 oraz działu III rozdziałów 14 i 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

48) w art. 67:

a) uchyla się ust. 1–3,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Od ceł antydumpingowych zwracanych na podstawie decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 51, z późn. zm.⁷⁾), organ celny płaci odsetki, jeżeli decyzja Komisji Europejskiej nie zostanie wykonana w terminie, o którym mowa w art. 11 ust. 8 zdanie ostatnie tego rozporządzenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, odsetki oblicza się w wysokości i według zasad obowiązujących dla wypłaty odsetek od zwracanych należności celnych.”;

49) uchyla się art. 68a;

50) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Wywóz, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego

Art. 68b. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia delegowanego, urząd celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, wydaje na wniosek osoby zainteresowanej zaświadczenie potwierdzające wywóz towarów.

2. Warunkiem wydania zaświadczenia jest przedstawienie przez wnioskodawcę dokumentów, z których jednoznacznie wynika, że towary będące przedmiotem wywozu zostały dostarczone do miejsca ich przeznaczenia i odebrane przez odbiorcę wskazany w dokumentach przewozowych i fakturze.”;

51) w art. 69 w ust. 1 w pkt 4 uchyla się lit. a;

52) w art. 70 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor izby celnej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:

- 1) art. 38 ust. 1, art. 89 ust. 5, art. 110, art. 112 ust. 1, art. 166 ust. 2, art. 179 ust. 1, art. 182 ust. 1, art. 185 ust. 1, art. 214 ust. 1 – w zakresie dotyczącym zatwierdzania ewidencji w wolnych obszarach celnych, art. 230, art. 233 ust. 4, art. 243 ust. 1 – w zakresie dotyczącym określania miejsc wejścia i wyjścia w wolnym obszarze celnym, i art. 244 ust. 2–4 unijnego kodeksu celnego;
- 2) art. 115 – z wyjątkiem wyznaczenia lub uznania miejsca w celu jednorazowego przedstawienia towarów organom celnym, art. 120 ust. 1 i art. 128 rozporządzenia delegowanego;
- 3) art. 17a ust. 2, art. 65 ust. 2 i art. 96 ust. 1 pkt 4–6.”;

53) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. 1. Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 141–143, art. 168, art. 170 oraz działu IV rozdziałów 2, 5, 6, 9, 10, 11 – z wyłączeniem art. 200, oraz rozdziałów 21–23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a do odwołań stosuje się odpowiednio także przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1–3, art. 163 § 2, art. 169 § 1 i 1a, art. 210 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 2, art. 220–223, art. 226–229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2010, str. 22, Dz. Urz. UE L 237 z 03.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 344 z 14.12.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 44 z 19.02.2016, str. 20.

2. Czynności podjęte w sprawach celnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyjątkiem rozstrzygnięć, o których mowa w art. 163 § 2, art. 179 § 2, art. 228 § 1, art. 262 § 5, art. 263 § 1, art. 268 § 3 oraz art. 270a tej ustawy:

- 1) nie są uznawane za decyzje w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 2) są zaskarżalne tylko w odwołaniu od decyzji.

3. Do wydawania zaświadczeń stosuje się odpowiednio przepisy działu VIIIa ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że odmowa wydania zaświadczenia lub zaświadczenia o treści żądanej przez osobę ubiegającą się o nie następuje w drodze decyzji w rozumieniu przepisów prawa celnego.”;

54) uchyla się art. 73a;

55) po art. 73a dodaje się art. 73b i art. 73c w brzmieniu:

„Art. 73b. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji właściwy jest:

- 1) organ celny, który wydał decyzję – do czasu przekazania odwołania wraz z aktami sprawy właściwemu organowi odwoławczemu;
- 2) organ odwoławczy – po otrzymaniu odwołania wraz z aktami sprawy.

Art. 73c. Na potrzeby stosowania przepisów prawa celnego za osobę uznaje się również spółkę cywilną.”;

56) uchyla się art. 75;

57) art. 76 i art. 77 otrzymują brzmienie:

„Art. 76. Czynności dokonane przez przedstawiciela celnego w granicach upoważnienia pociągają za sobą skutki bezpośrednio dla osoby, która go ustanowiła.

Art. 77. Przedstawiciel celny może udzielić dalszego upoważnienia do wykonania określonych czynności za zgodą osoby udzielającej upoważnienia.”;

58) uchyla się art. 78;

59) w art. 80 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia do celów informacyjnych listę agentów celnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

60) w art. 82 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niemożności ustalenia osoby, na której ciąży obowiązki wynikające z przepisów prawa celnego, organ celny może podejmować wszelkie niezbędne działania w celu uregulowania sytuacji towaru, w tym także prowadzić postępowanie i wydawać decyzje w stosunku do osoby nieznanej.”;

61) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Pisma, w tym decyzje, skierowane do osób nieznanymi z miejsca pobytu lub adresu oraz decyzje, o których mowa w art. 82, wywiesza się na okres 14 dni w siedzibie organu celnego prowadzącego postępowanie. Pisma oraz decyzje uważa się za doręczone po upływie tego terminu.”;

62) w art. 84:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby na terytorium kraju lub w innym państwie członkowskim Unii, jeżeli nie ustanowiła przedstawiciela celnego, jest obowiązana do ustanowienia w kraju pełnomocnika do spraw doręczeń. Ustanowienie pełnomocnika jest skuteczne także w postępowaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli doręczanie pism osobie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

c) uchyla się ust. 3;

63) uchyla się art. 85;

64) uchyla się art. 87;

65) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. Organ celny może połączyć toczące się przed nim oddzielne sprawy w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej osoby i są ze sobą w związku.”;

66) uchyla się art. 90a;

67) po art. 90a dodaje się art. 90b–90e w brzmieniu:

„Art. 90b. Odwołanie od decyzji organu celnego powinno również wskazywać osobę, od której pochodzi, jej adres (miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności) lub adres do doręczeń w kraju, numer EORI, o ile go posiada, a w przypadku nierezydentów – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiadają numeru EORI.

Art. 90c. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu organ odwoławczy wydaje jedną decyzję w sprawie nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu i uchybienia terminowi do wniesienia odwołania.

Art. 90d. Przed wydaniem decyzji organ odwoławczy wyznacza osobie siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego; termin ten za zgodą osoby może zostać skrócony.

Art. 90e. 1. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy.

2. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa celnego dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy osoby składającej odwołanie albo z przyczyn niezależnych od organu.”;

68) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. Badania lub analizy towaru mogą być wykonywane przez laboratoria celne lub inne laboratoria akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami, a także przez jednostki naukowe lub inne podmioty, które dysponują metodami i wyposażeniem niezbędnym dla danego rodzaju badań lub analiz.”;

69) w art. 92:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoba, na wezwanie organu celnego, jest obowiązana do uiszczenia zaliczki w określonej wysokości na pokrycie opłat za badania lub analizy, o których mowa w ust. 1.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w wyznaczonym terminie:

1) uznaje się żądanie osoby za wycofane – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;

2) organ celny odmawia przyjęcia wniosku lub wydaje decyzję o odmowie wydania wiążącej informacji – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”;

70) w art. 93a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kwoty opłat, o których mowa w art. 92 i art. 93, są ustalane przez organ celny w drodze decyzji.

2. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie może nastąpić po upływie 3 lat, licząc od dnia zakończenia czynności, za dokonanie których pobierane są opłaty.”;

71) w art. 93b ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Opłaty są zwracane lub umarzane po złożeniu wniosku przed upływem roku od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w art. 93a ust. 1.

4. W sprawie zwrotu lub umorzenia opłat w całości lub części organ celny orzeka w drodze decyzji.”;

72) uchyla się art. 95a;

73) w art. 96:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie przewidzianym dla organów celnych postępowanie z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną obejmuje czynności związane z przywozem towarów na obszar celny Unii i wywozem towarów z tego obszaru oraz.”;

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) inne czynności wynikające z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną.”;

b) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy dotyczące przywozu towarów na obszar celny Unii i wywozu towarów z tego obszaru oraz wykonywania czynności kontroli celnej stosuje się odpowiednio.

3. Czynności w ramach postępowania z towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną w zakresie przewidzianym dla organów celnych są realizowane we współpracy z właściwą agencją płatniczą ustanowioną w przepisach odrębnych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób współpracy organów celnych z agencją płatniczą przy wykonywaniu zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych zadań.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty stosowane w obrocie towarami objętymi Wspólną Polityką Rolną oraz szczegółowe warunki i tryb postępowania z tymi towarami, w zakresie przewidzianym dla organów celnych, mając na uwadze zapewnienie właściwego dozoru i kontroli celnej oraz wykonywania zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących Wspólną Politykę Rolną. Rozporządzenie powinno określać wzory i szczegółowy sposób stosowania dokumentów, szczegółowe warunki i tryb wydawania pozwoleń na prowadzenie magazynów żywnościowych i stosowanie procedury planowej oraz szczegółowe warunki i tryb uznawania miejsc uznanych na potrzeby załadunku.”;

74) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie: „Ewidencja i statystyka dotycząca obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii”;

75) art. 97–100 otrzymują brzmienie:

„Art. 97. Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

- 1) zgłoszenie INTRASTAT – przekazanie organom celnym w postaci elektronicznej, sporządzonych w określony sposób, informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii;
- 2) osoba zobowiązana – osobę fizyczną lub osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, uczestniczącą w obrocie towarowym z państwami członkowskimi Unii i zobowiązaną do przekazywania informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, zgodnie z przepisami unijnymi regulującymi statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii, przepisami o statystyce publicznej oraz przepisami niniejszej ustawy, lub jej przedstawiciela podatkowego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

Art. 98. 1. Osoba zobowiązana dokonuje zgłoszeń INTRASTAT na zasadach i w terminach określonych w przepisach unijnych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii, przepisach o statystyce publicznej oraz przepisach niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania zgłoszeń INTRASTAT i korekt tych zgłoszeń oraz przypadki, gdy dokonanie zgłoszenia INTRASTAT lub korekty tego zgłoszenia nie jest wymagane,
- 2) wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie INTRASTAT oraz korekta tego zgłoszenia,
- 3) szczegółowy tryb, sposób i terminy dokonywania upomnień oraz szczegółowy tryb dokonywania wezwań,
- 4) właściwość miejscową organów celnych w sprawach dotyczących zgłoszeń INTRASTAT i ich korekty

– mając na względzie wysokość progów statystycznych, która jest ustalana corocznie w programie badań statystycznych statystyki publicznej, zakres przekazywanych informacji wymaganych od osoby zobowiązanej oraz możliwość wykorzystania systemu teleinformatycznego, a także potrzebę zapewnienia skutecznego egzekwowania wykonania obowiązku przekazywania prawidłowych informacji dla celów ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii.

Art. 99. 1. Osoba zobowiązana może dokonywać zgłoszeń INTRASTAT przez przedstawiciela.

2. Przedstawicielem, o którym mowa w ust. 1, może być osoba, o której mowa w art. 5 pkt 4 unijnego kodeksu celnego, w szczególności przedstawiciel celny.

Art. 100. 1. W przypadku niewykonania lub nieprawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 98 ust. 1, organ celny, nie więcej niż trzykrotnie, upomina w postaci papierowej lub elektronicznej osobę zobowiązaną o konieczności złożenia zgłoszenia INTRASTAT lub dokonania korekty zgłoszenia już dokonanego.

2. Organ celny, przed skierowaniem upomnienia o konieczności dokonania korekty zgłoszenia INTRASTAT, może wezwać, telefonicznie, telefaksem lub za pomocą innego środka łączności, osobę zobowiązaną do dokonania korekty zgłoszenia lub złożenia wyjaśnień w tym zakresie.”;

76) w art. 101 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na osobę zobowiązaną, która pomimo trzykrotnego upomnienia, o którym mowa w art. 100 ust. 1, za okres sprawozdawczy:”;

77) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. Do postępowania w sprawach ewidencji i statystyki dotyczącej obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, w zakresie nieuregulowanym przepisami unijnymi regulującymi statystykę dotyczącą obrotu towarowego z państwami członkowskimi Unii, przepisami o statystyce publicznej oraz przepisami niniejszej ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, działu III rozdziału 14 oraz działów IV i VIIIa ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599 i 868) w art. 3a:

1) w § 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641 i 901 oraz z 2016 r. poz. 615, 770 i 1020), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471), a także opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250 i 1020), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:”;

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) z rozliczenia zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.⁹⁾.”;

2) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi lub rozliczeniu zamknięcia zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2009 r. poz. 710 oraz z 2014 r. poz. 1662) w art. 12 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Krajowa Izba Gospodarcza poprzez Polską Izbę Handlu Zagranicznego może wystawiać świadectwa potwierdzające niepreferencyjne pochodzenie towarów, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i 1228).”.

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 138b uchyla się § 2;
- 2) art. 147a otrzymuje brzmienie:

„Art. 147a. W sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.”;

- 3) w art. 165 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W postępowaniu przed organem podatkowym w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, prowadzonym w związku ze stwierdzeniem nieprawidłowości w zgłoszeniu celnym przed zwolnieniem towaru, nie wydaje się postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.”;

- 4) art. 166a otrzymuje brzmienie:

„Art. 166a. Organ podatkowy może, w drodze postanowienia, połączyć oddzielne postępowania w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów w celu ich łącznego rozpatrzenia, jeżeli dotyczą tej samej osoby i są ze sobą w związku.”;

- 5) uchyla się art. 204a.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53 § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenia, a w szczególności: „dozór celny”, „kontrola celna”, „magazyn czasowego składowania”, „odprawa czasowa”, „organ celny”, „pozwolenie”, „przedstawienie towaru organowi celnemu”, „skład celny”, „stawka celna”, „wolny obszar celny”, „zamknięcie celne”, „zgłoszenie celne”, mają znaczenie nadane im w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹²⁾), zwanym dalej „unijnym kodeksem celnym”, w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.¹³⁾) oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾). Określenie „należność celna” oznacza odpowiednio „należności celne przywozowe” i „należności celne wywozowe” w rozumieniu unijnego kodeksu celnego.”;

- 2) w art. 64 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Karze określonej w § 1 podlega także ten, kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu umieszcza w wolnym obszarze celnym wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy, przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych.”;

- 3) w art. 88 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, będąc uprawnionym do korzystania z procedury odprawy czasowej towaru objętego tą procedurą na podstawie zgłoszenia dokonanego w formie ustnej, nie dokonuje jego powrotnego wywozu lub nie podejmuje innych czynności w celu zamknięcia procedury, zgodnie z art. 215 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, przez co naraża należność celną na uszczuplenie,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615 i 846.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178, 437 i 1052.

¹²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

¹³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

4) w art. 93 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto rażąco narusza przepisy prawa celnego w zakresie warunków działalności wolnego obszaru celnego lub składu celnego,
podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 223) w art. 2 w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wprowadzone do wolnego obszaru celnego,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 194) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) uchyla się pkt 4a,

b) pkt 4b otrzymuje brzmienie:

„4b) obszar celny Unii Europejskiej – obszar celny w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁵⁾);”;

2) w art. 9 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zostanie złożone zgłoszenie celne lub zgłoszenie do powrotnego wywozu produktu podwójnego zastosowania.”;

3) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oryginał zezwolenia indywidualnego lub globalnego dołącza się do zgłoszenia celnego lub do zgłoszenia do powrotnego wywozu.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1125 oraz z 2016 r. poz. 1165) w art. 20 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Warunkiem objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, urządzeń technicznych podlegających dozorcze technicznemu, wyprodukowanych za granicą, jest dołączenie do zgłoszenia celnego potwierdzenia dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2016 r. poz. 655) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opinię w sprawie spełniania przez wyrób zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań na wniosek organów celnych wydają organy wyspecjalizowane właściwe ze względu na lokalizację produktu oraz przedmiot wniosku.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

2) art. 43b otrzymuje brzmienie:

„Art. 43b. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi, szczegółowymi lub innymi wymaganiami oraz do postępowania, o którym mowa w art. 43a ust. 3 i 4, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 424 i 1662) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przywóz – dopuszczenie do obrotu zwierząt lub produktów, a także zamiar dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego;”;

¹⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

b) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) osoba odpowiedzialna za przesyłkę – osobą fizyczną, osobą prawną albo inną jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁶⁾) odpowiada za przesyłkę, we wszystkich przypadkach przewidzianych w tych przepisach, a także przedstawiciela takich osób w rozumieniu art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, jeżeli nałożono na niego taką odpowiedzialność, w zakresie czynności kontrolnych przewidzianych niniejszą ustawą;”;

c) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) procedura celna – procedurę celną, którą obejmowana jest przesyłka zwierząt lub przesyłka produktów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny;”;

2) w art. 5 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwe organy celne obejmują procedurą celną przesyłkę zwierząt lub przesyłkę produktów, zgodnie z warunkami ustalonymi w weterynaryjnym świadectwie przekroczenia granicy, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

3. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę zwierząt lub przesyłkę produktów dokonuje jej przywozu albo przewozu zgodnie z procedurą celną, którą ją objęto.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Organ celny odmówi dopuszczenia do obrotu przesyłki zwierząt lub przesyłki produktów, jeżeli przesyłka ta nie została poddana weterynaryjnej kontroli granicznej lub przeprowadzona kontrola wykazała, że przesyłka ta nie spełnia wymagań przywozowych, chyba że przepisy odrębne Unii Europejskiej stanowią inaczej.”;

4) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przesyłek zwierząt lub przesyłek produktów, które są zgłaszane do procedury dopuszczenia do obrotu w granicznym urzędzie celnym w częściach, świadectwo, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na każdą część takiej przesyłki.”;

5) w art. 10 w ust. 3a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przesyłka produktów do celów innych niż dopuszczenie do obrotu może być wprowadzona, jeżeli jest.”;

6) w art. 11 w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zostać wysłana pod dozorem celnym, zgodnie z procedurą T1 określoną w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, do miejsca opuszczenia terytorium Unii Europejskiej wraz z towarzyszącym jej oryginałem świadectwa weterynaryjnego lub innymi dokumentami oraz weterynaryjnym świadectwem przekroczenia granicy, w którym jest wskazany graniczny posterunek kontroli, przez który przesyłka opuszcza terytorium Unii Europejskiej;”;

7) w art. 19 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, pozostaje pod dozorem celnym do czasu dotarcia do miejsca przeznaczenia, zgodnie z procedurą T1 określoną w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, oraz otrzymania weterynaryjnego świadectwa przekroczenia granicy zawierającego potwierdzenie jej przeznaczenia oraz, jeżeli to konieczne, określającego zamierzony proces jej przetworzenia;”;

8) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Przewóz przesyłek produktów przeznaczonych do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, utworzonego na podstawie przepisów prawa celnego, jest dopuszczalny, jeżeli osoba odpowiedzialna za przesyłkę:

- 1) zadeklarowała, że przesyłka spełnia wymagania przywozowe i jest przeznaczona ostatecznie do dopuszczenia do obrotu na terytorium Unii Europejskiej, lub
- 2) podała inną procedurę celną oraz wskazała, że przesyłka ta spełnia wymagania przywozowe albo ich nie spełnia.

2. W przypadku braku wyraźnego wskazania przeznaczenia przesyłki uważa się, że jest ona przeznaczona do dopuszczenia do obrotu.”;

¹⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

9) w art. 24:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli przesyłka spełnia wymagania przywozowe, graniczny lekarz weterynarii wystawia weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy jako załącznik do dokumentów celnych, a przesyłka może zostać wprowadzona, za zgodą właściwego organu celnego, do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym. Przesyłkę taką uważa się za spełniającą warunki do wprowadzenia do obrotu.

3. Jeżeli przesyłka nie spełnia wymagań przywozowych, to graniczny lekarz weterynarii wystawia weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy jako załącznik do dokumentów celnych. W takim przypadku graniczny lekarz weterynarii oraz właściwy organ celny mogą, w drodze decyzji, udzielić zgody na wprowadzenie tej przesyłki wyłącznie do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, jeżeli:

- 1) przesyłka nie pochodzi z państwa trzeciego, z którego przywóz jest zabroniony;
- 2) składy celne i magazyny znajdujące się w wolnych obszarach celnych są zatwierdzone do przechowywania tego rodzaju produktów.”,

b) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Składy celne oraz magazyny znajdujące się w wolnym obszarze celnym dla produktów niespełniających wymagań przywozowych mogą być zatwierdzone, jeżeli.”;

10) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Zabrania się przewozu przesyłki produktów niespełniających wymagań przywozowych do składów celnych lub magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych, jeżeli przesyłka ta zagraża zdrowiu publicznemu lub zdrowiu zwierząt.

2. Przesyłki produktów nie mogą być wprowadzone do składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, jeżeli nie są pod zamknięciem celnym.”;

11) w art. 27:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przesyłka, o której mowa w art. 24 ust. 3, może opuścić skład celny lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym wyłącznie w celu jej wysłania do państwa trzeciego lub przeznaczenia jej dla przedsiębiorcy zajmującego się zaopatrywaniem środków transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej albo w celu jej zniszczenia, jeżeli.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przesyłki, o których mowa w ust. 2, nie mogą być przemieszczane pomiędzy składami celnymi oraz magazynami znajdującymi się w wolnych obszarach celnych.”;

12) art. 28 i art. 29 otrzymują brzmienie:

„Art. 28. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych składów celnych oraz magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych oraz wykaz przedsiębiorców zaopatrujących środki transportu morskiego w komunikacji międzynarodowej w produkty niespełniające wymagań przywozowych.

Art. 29. 1. Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, który wydał decyzję w sprawie zatwierdzenia składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, sprawuje nadzór nad tymi składami lub magazynami w zakresie przestrzegania warunków zatwierdzenia, o których mowa w art. 24 ust. 5.

2. W razie niespełniania warunków, o których mowa w art. 22–26, właściwy ze względu na miejsce położenia składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, zawiesza albo wycofuje zatwierdzenie składów celnych lub magazynów znajdujących się w wolnych obszarach celnych, powiadamiając o tym Głównego Lekarza Weterynarii.

3. W razie zamknięcia, likwidacji albo zniesienia składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, osoba prowadząca ten skład lub magazyn informuje o tym granicznego lekarza weterynarii albo powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję w sprawie jego zatwierdzenia. W takim przypadku graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, wycofuje zatwierdzenie tego składu celnego lub magazynu znajdującego się w wolnym obszarze celnym, powiadamiając o tym Głównego Lekarza Weterynarii.

4. O wycofaniu lub zawieszeniu zatwierdzenia Główny Lekarz Weterynarii powiadamia Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

5. Warunki i sposób kontroli produktów w składach celnych i magazynach znajdujących się w wolnych obszarach celnych oraz transportu przesyłek między tymi miejscami, a także sposób przechowywania i dozwolonego manipulowania tymi produktami są określone w przepisach o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub ochronie zdrowia publicznego obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;

13) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Produkty nieprzeznaczone do objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu oraz te, które objęto inną niż wymieniona w art. 22 ust. 1 procedurą celną, jeżeli nie zostały wcześniej zniszczone lub zwrócone, poddaje się kontroli tożsamości i kontroli fizycznej w celu stwierdzenia, czy spełniają wymagania przywozowe.”;

14) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Świeże produkty rybne wyładowane ze statku pływającego pod banderą państwa trzeciego, przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu, poddaje się takim samym kontrolom weterynaryjnym jak kontrole ryb wyładowywanych ze statków pływających pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

15) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli na podstawie wyników kontroli wykonywanych w miejscu sprzedaży produktów Główny Lekarz Weterynarii uzna, że przepisy ustawy lub przepisy odrębne w zakresie weterynaryjnej kontroli nie są przestrzegane w granicznym posterunku kontroli, w składzie celnym lub magazynie znajdującym się w wolnym obszarze celnym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, to kontaktuje się bezwzględnie z właściwą władzą tego państwa.”;

16) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Kto, przywożąc lub przewożąc przesyłki zwierząt lub przesyłki produktów, nie przedstawi ich do weterynaryjnej kontroli granicznej lub kontroli weterynaryjnej w składach celnych lub magazynach znajdujących się w wolnych obszarach celnych, podlega grzywnie do 50 000 zł.”;

17) w art. 47 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem weterynaryjnej kontroli granicznej lub kontroli weterynaryjnej w składach celnych lub magazynach znajdujących się w wolnych obszarach celnych.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542) w art. 33:

1) uchyla się ust. 2c i 2d;

2) ust. 2f otrzymuje brzmienie:

„2f. Do postępowania, o którym mowa w ust. 2a i 2b, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17 i 50) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. Jeżeli przesyłka przeznaczona jest dla upoważnionego odbiorcy w rozumieniu przepisów art. 230 lub art. 233 ust. 4 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁷⁾) lub do miejsca kontroli objętego pozwoleniem na korzystanie z procedury specjalnej innej niż procedura tranzytu, do wniosku dołącza się kopie właściwych pozwoleń wydanych przez organy celne.”;

2) w art. 29 w ust. 4:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ celny może objąć przesyłkę lub partię roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jedną z następujących procedur celnych:”;

b) uchyla się pkt 3.

¹⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, 846, 960, 1052 i 1206) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) uprawnione do korzystania z procedury uszlachetniania czynnego lub procedury odprawy czasowej, w tym również osoby, na które zgodnie z odrębnymi przepisami, zostały przeniesione prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury;”;
- 2) w art. 19a:
 - a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą powstania długu celnego, z zastrzeżeniem ust. 10a i 11.”;
 - b) uchyla się ust. 10,
 - c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku objęcia towarów procedurą uszlachetniania czynnego obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego zgodnie z art. 324 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.¹⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447”.”;
 - d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku objęcia towarów procedurą: składowania celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych, uszlachetniania czynnego, tranzytu, wolnego obszaru celnego, jeżeli od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze, obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą wymagalności tych opłat.”;
- 3) w art. 26a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy towary zostaną objęte z momentem ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej jedną z następujących procedur:

 - 1) uszlachetniania czynnego,
 - 2) odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych,
 - 3) składowania celnego,
 - 4) tranzytu, w tym także składowaniem czasowym przed objęciem towarów jedną z procedur celnych,
 - 5) wolnego obszaru celnego

– miejscem importu takich towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary te przestaną podlegać tym procedurom.”;
- 4) w art. 30b:
 - a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu w ramach uszlachetniania biernego są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.

3. W przypadku towarów objętych procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu. Jeżeli przedmiotem importu w ramach procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu, i o podatek akcyzowy.”;

¹⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35.

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, do których ma zastosowanie przepis art. 324 rozporządzenia 2015/2447, podstawą opodatkowania jest wartość celna. Jeżeli przedmiotem importu w ramach tej procedury są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o podatek akcyzowy.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podstawa opodatkowania, o której mowa w ust. 1–3a, obejmuje koszty dodatkowe, takie jak koszty przewozu, opakowania, transportu i ubezpieczenia – o ile nie zostały włączone do wartości celnej – ponoszone do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju, jak również wynikające z transportu do innego miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli miejsce to jest znane w momencie dokonania importu.”;

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Do podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1–3a, dolicza się opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu towarów.

7. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1–3a, przepisy art. 29a ust. 7 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 33:

a) w ust. 2 uchyla się zdanie drugie,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Organ celny zabezpiecza kwotę podatku, jeżeli podatek ten nie został uiszczony, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów celnych, z zastrzeżeniem ust. 7a–7e.”;

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. Przepisu ust. 7 nie stosuje się, gdy zabezpieczenie potencjalnego długu celnego wymaganego zgodnie z:

- 1) art. 148 ust. 2 lit. c lub art. 211 ust. 3 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”,
- 2) art. 115 ust. 1 lit. a i ust. 2 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.²⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446”

– dotyczy przypadków objęcia towarów czasowym składowaniem lub procedurą: końcowego przeznaczenia, składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, pod warunkiem że podatnik przedstawi organowi celnemu dokumenty potwierdzające, że jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny i nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

7b. Wymóg przedstawienia przez podatnika dokumentów, o których mowa w ust. 7a, uważa się za spełniony również w przypadku złożenia przez podatnika oświadczeń o tej samej treści.

7c. Oświadczenia, o których mowa w ust. 7b, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7d. Dokumentów, o których mowa w ust. 7a, nie przedstawia się, jeżeli organ celny dysponuje takimi dokumentami, przedstawionymi mu nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu, i dane w nich zawarte są aktualne.

7e. Jeżeli organ celny uzna, że w przypadkach, o których mowa w ust. 7a, istnieje ryzyko, że kwota podatku nie zostanie zapłacona w przewidzianym terminie, może w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia.”;

¹⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

6) w art. 33a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego, którego realizacja jest uzależniona od wcześniejszego wydania pozwolenia i w którym okresie rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może rozliczyć kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy objęcie towarów uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest dokonywane przez przedstawiciela pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje podatnikowi, na rzecz którego jest składane zgłoszenie celne. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy objęcie towarów uproszczeniem, o którym mowa w art. 166 oraz art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest dokonywane przez przedstawiciela bezpośredniego w rozumieniu przepisów celnych, który działa na rzecz podatnika nieposiadającego pozwolenia na stosowanie uproszczenia, którym zostały objęte towary, lub dokonywane jest przez przedstawiciela pośredniego, o którym mowa w ust. 5, przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio, z tym że obowiązek zapłaty kwoty podatku wraz z odsetkami ciąży solidarnie na podatniku oraz na działającym na jego rzecz przedstawicielu.”,

d) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podatnik, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, posiadający status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 38 unijnego kodeksu celnego.”;

7) w art. 33b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stosowania przez podatnika, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, odprawy scentralizowanej, o której mowa w art. 179 unijnego kodeksu celnego, w której realizację zaangażowane są administracje celne z co najmniej dwóch państw członkowskich, podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji dla importu towarów, zwanej dalej „deklaracją importową”.”;

8) w art. 37:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy kwota podatku należnego z tytułu importu towarów została określona w decyzjach, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, naczelnik urzędu celnego pobiera od niepobranej kwoty podatku odsetki z uwzględnieniem wysokości i zasad obowiązujących na potrzeby odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem ust. 1aa i 1ab, z tym że ich wysokość jest liczona od dnia następującego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa i 1ab w brzmieniu:

„1aa. W przypadku gdy kwota podatku została określona w decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 2 i 3, odsetki pobiera się w wysokości:

1) 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej, jeżeli zgłaszający:

- a) złoży wniosek o dokonanie sprostowania zgłoszenia celnego, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz
- b) uścił w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niepobranych na podstawie zgłoszenia celnego kwotę podatku wraz z odsetkami;

2) 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej, jeżeli w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty podatku w wysokości przekraczającej 25% kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), obowiązującego w dniu następującym po dniu upływu terminu płatności należności.

1ab. W przypadku gdy kwota podatku została określona w decyzji, o której mowa w art. 34, odsetki pobiera się w wysokości 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej.”;

- 9) w art. 41 po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:
„6b. W przypadku wywozu, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia 2015/2446, dokumentem, o którym mowa w ust. 6, jest zaświadczenie, o którym mowa w art. 68b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.”;
- 10) w art. 45:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego;”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 5, nie stosuje się, jeżeli na podstawie przepisów celnych powstaje obowiązek uiszczenia cła.”;
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się, jeżeli:
1) na podstawie przepisów celnych powstaje obowiązek uiszczenia cła;
2) nastąpiło zamknięcie procedury uszlachetniania czynnego zgodnie z art. 324 rozporządzenia 2015/2447.”;
- 11) w art. 83 w ust. 1 w pkt 22 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„dostaw towarów do wolnych obszarów celnych lub składów celnych.”;
- 12) w art. 86 w ust. 10d pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w przypadku stosowania w imporcie towarów uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru zgłaszającego; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a;”.
- Art. 14.** W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. poz. 963, z 2005 r. poz. 115 oraz z 2006 r. poz. 546) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) obszar celny Unii – obszar celny w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²¹⁾);”,
- b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) obrót towarami z krajami trzecimi – przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na obszar celny Unii lub wywóz towarów do kraju trzeciego z obszaru celnego Unii niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę, a także związane z tym nadawanie upoważnień podmiotom dokonującym takiego obrotu w zakresie towarów rolno-spożywczych;”;
- 2) w art. 3 w ust. 1:
- a) pkt 1–5 otrzymują brzmienie:
„1) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Unii,
2) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Unii z zastosowaniem stawek celnych preferencyjnych,
3) wywóz towaru z obszaru celnego Unii,
4) wywóz towaru z obszaru celnego Unii z zastosowaniem refundacji,
5) korzystanie z procedury specjalnej;”,
- b) uchyla się pkt 7–9;
- 3) w art. 8f w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer i datę zgłoszenia celnego potwierdzającego dopuszczenie do obrotu albo wywóz danej partii towaru rolno-spożywczego;”.

²¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

Art. 15. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²²⁾) w art. 84a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) kontrolą związaną z obejmowaniem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem dokonywaną w urzędzie celnym albo miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, na podstawie przepisów celnych, albo graniczną kontrolą fitosanitarną dokonywaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2016 r. poz. 17, 50 i 1228);”.

Art. 16. W ustawie z dnia 10 marca 2006 r. o administrowaniu obrotem usługowym z zagranicą (Dz. U. poz. 546) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) obszar celny Unii – obszar celny w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²³⁾);”.

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) obrót usługami z krajami trzecimi – świadczenie usług z obszaru celnego Unii na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Unii, bez względu na sposób świadczenia usług;”.

2) w art. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) wzory wniosków stosowanych w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na świadczenie usług z obszaru celnego Unii na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Unii;”.

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Odmowa udzielenia pozwolenia na świadczenie usług z obszaru celnego Unii na terytorium kraju trzeciego lub przyjmowanie usług świadczonych z terytorium kraju trzeciego na obszarze celnym Unii następuje, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa wspólnotowego lub przepisach wydanych na podstawie art. 10.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2014 r. poz. 398 oraz z 2015 r. poz. 1893) w art. 47 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest przekazywany wraz z przesyłką również wówczas, gdy przesyłka niepochoząca z państwa członkowskiego Unii Europejskiej opuszcza skład celny lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym i jest przeznaczona do wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 82 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy celne obejmują towary objęte graniczną kontrolą sanitarną procedurą celną, zgodnie z warunkami określonymi w świadectwie stwierdzającym spełnienie przez te towary wymagań zdrowotnych albo zgodnie z działaniami, o których mowa w ust. 2.”;

2) w art. 83 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych – sposób współpracy organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej z organami celnymi w zakresie granicznych kontroli sanitarnych, w tym w zakresie trybu postępowania tych organów w podejmowaniu działań określonych w art. 27–29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30)”.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352, 615, 780, 868, 903, 960 i 1165.

²³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

Art. 19. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
 - „6) eksport – wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3–4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.²⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447”, na podstawie informacji uzyskanych od właściwego organu celnego stosownie do art. 329 tego rozporządzenia;
 - 7) import – przywóz:
 - a) samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,
 - b) wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:
 - jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostaną objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także nie zostaną objęte czasowym składowaniem,
 - jeżeli zostało zakończone czasowe składowanie tych wyrobów lub została zamknięta procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte, i powstał dług celny;”
 - b) uchyla się pkt 24;
- 2) uchyla się art. 7b;
- 3) w art. 7c:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wyrobów akcyzowych nie stosuje się odprawy scentralizowanej, o której mowa w art. 179 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²⁶⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”, w której realizację zaangażowane są administracje celne z co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz samoobsługi celnej, o której mowa w art. 185 tego rozporządzenia.”
 - b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, nie stosuje się w odniesieniu do:”
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uproszczenia, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, mają zastosowanie do podmiotów, których wysokość obrotu paliwami silnikowymi przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 40 mln zł.”
 - d) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność w zakresie paliw silnikowych warunkiem stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest:”
- 4) w art. 7i uchyla się pkt 2;
- 5) w art. 27:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku importu podatnik jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a, do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy, z uwzględnieniem obowiązujących stawek akcyzy:

 - 1) w zgłoszeniu celnym;

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877, z 2015 r. poz. 18, 211, 978, 1269, 1479, 1649, 1844, 1893 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 925 i 1052.

²⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35.

²⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

- 2) w przypadku stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, w:
 - a) zgłoszeniu uproszczonym lub
 - b) wpisie do rejestru zgłaszającego– oraz w zgłoszeniu uzupełniającym, w rozumieniu przepisów prawa celnego;
 - 3) w rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1 z późn. zm.²⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446”.
- b) w ust. 3a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku gdy importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego na podstawie uzyskanego przez podmiot pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, przy użyciu rurociągu, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju:”
- c) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,
- d) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „W odniesieniu do zasad poboru i wysokości tych odsetek przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 7a.”
- e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
- „7a. Odsetki pobiera się w wysokości:
- 1) 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli po przyjęciu zgłoszenia celnego zgłaszający:
 - a) wystąpi do właściwego naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz
 - b) uiści w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego kwotę akcyzy wraz z odsetkami;
 - 2) 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli kwota akcyzy została określona w decyzji, o której mowa w ust. 6, albo w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty akcyzy w wysokości przekraczającej 25% kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), obowiązującego w dniu następującym po dniu upływu terminu płatności należności.”
- f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. W przypadku stosowania uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego, zarejestrowany wysyłający przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu celnego kopię wpisu lub wydruku z ewidencji towarów dopuszczonych do obrotu niezwłocznie po przesłaniu do Systemu projektu e-AD dotyczącego wyrobów akcyzowych będących przedmiotem wpisu, z wyłączeniem sytuacji, gdy po przesłaniu projektu e-AD niezwłocznie zostanie przesłane zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego.”
- 6) w art. 28:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Właściwy naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy lub opłaty paliwowej, jeżeli nie zostały one zapłacone, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyroby akcyzowe zostały:
- 1) objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 63 ust. 1a;

²⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

- 2) objęte czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej, a podmiot zobowiązany do złożenia zabezpieczenia należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4.”,

b) dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Wymóg spełnienia przez podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, warunków określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4 uważa się za spełniony w przypadku złożenia przez ten podmiot oświadczenia, że:

- 1) ma on swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
- 2) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, opłaty paliwowej, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, nie składa się, jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego dysponuje takim oświadczeniem, przedstawionym nie wcześniej niż 6 miesięcy przed objęciem wyrobów akcyzowych czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu celnego może w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uzna, że istnieje ryzyko, że kwota akcyzy lub opłaty paliwowej nie zostanie zapłacona w przewidzianym terminie.”;

7) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. W przypadku gdy produktem przetworzonym uzyskiwanym w ramach procedury uszlachetniania czynnego jest wyrób akcyzowy:

- 1) nie stosuje się szczególnych przypadków zamknięcia tej procedury, o których mowa w art. 324 rozporządzenia 2015/2447;
- 2) kwotę akcyzy z tytułu importu określa się w każdym przypadku na podstawie elementów kalkulacyjnych, w szczególności klasyfikacji taryfowej, rodzaju, ilości i stawki, właściwych dla produktu przetworzonego.”;

8) w art. 57 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 oraz dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzenia kontroli określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ust. 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.”;

9) w art. 82 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Unii Europejskiej w rozumieniu art. 4 unijnego kodeksu celnego, w sposób zgodny z przepisami prawa celnego, a w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia 2015/2446, zaświadczenie, o którym mowa w art. 68b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.”;

10) w art. 84 uchyla się ust. 1a;

11) w art. 100 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 10 ust. 12 i 13, art. 14 ust. 1–4, 6–8, 10 i 11, art. 16, art. 18 ust. 1, 2 i 2a, art. 19, art. 21 ust. 5 i art. 27–29a oraz przepisy wydane na podstawie art. 20.”;

12) w art. 104 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku samochodu osobowego, wobec którego mają zastosowanie przepisy dotyczące procedury uszlachetniania biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.

3. Podstawą opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.”;

13) w art. 117 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;”;

14) w art. 118:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydane z magazynu wyrobów gotowych pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem wprowadzenia wyrobów akcyzowych do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu albo do momentu wprowadzenia ich do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywanie czynności związanych z obejmowaniem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zadania określone w ust. 1 wykonuje się, podejmując odpowiednio czynności kontrolne, czynności audytowe, prowadząc postępowania przygotowawcze zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.²⁹⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego”, Kodeksu karnego skarbowego lub ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.³⁰⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania w sprawach o wykroczenia”, lub prowadząc postępowania celne, podatkowe lub administracyjne.”;

2) w art. 7:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Organy Służby Celnej, w związku z prowadzonymi postępowaniami celnymi, podatkowymi, administracyjnymi, postępowaniami w sprawach o wykroczenia lub przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6, postępowaniami w sprawach o wykroczenia skarbowe lub przestępstwa skarbowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, czynnościami audytowymi, a także w celu wykonywania kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7, realizowanych przez te organy, mogą zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.”;

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1269, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 669, 904 i 1165.

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1020 i 1070.

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969, z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 178, 437 i 868.

- b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności danych dotyczących podróży w rozumieniu art. 1 pkt 40 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.³¹⁾), osób dokonujących przemieszczania towarów, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, 1649, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i 1228), oraz danych zawartych w rejestrach publicznych, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym również danych w formie dokumentu elektronicznego.”;
- 3) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) obejmowanie towarów procedurą celną oraz przyjmowanie zgłoszeń do powrotnego wywozu, dokonywanie wymiaru i poboru należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego”;
- 4) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W przypadku kontroli, o której mowa w art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³²⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”, oraz kontroli, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 6, organem Służby Celnej właściwym do przeprowadzenia kontroli jest organ właściwy miejscowo ze względu na siedzibę podmiotu podlegającego kontroli.”;
- 5) w art. 34 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, zgodnie z art. 64, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą działalności w tym zakresie”;
- 6) w art. 49 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przypadki, sposób i tryb prowadzenia przez organy Służby Celnej ewidencji towarów”;
- 7) art. 53 otrzymuje brzmienie:
„Art. 53. Do wykonywania kontroli celnej, o której mowa w art. 48 unijnego kodeksu celnego, w miejscach, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4–6, stosuje się przepisy art. 31 ust. 3, art. 32, art. 33, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 1, 4 i 5 oraz przepisy wydane na podstawie art. 49, a także odpowiednio przepisy działu VI Ordynacji podatkowej, z wyłączeniem art. 290 § 2 pkt 6a.”;
- 8) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie: „Czynności audytowe i urzędowe sprawdzenie”;
- 9) art. 56 otrzymuje brzmienie:
„Art. 56. 1. Czynności audytowe przeprowadza się:
1) w celu ustalenia, czy podmiot występujący z wnioskiem o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 38 unijnego kodeksu celnego, spełnia kryteria określone w art. 39 tego kodeksu;
2) w przypadku, gdy przepisy celne uzależniają wydanie innego pozwolenia od spełnienia kryterium określonego w art. 39 unijnego kodeksu celnego.
2. Czynności audytowe mogą zostać przeprowadzone w celu ustalenia, czy podmiot występujący o wydanie pozwolenia na podstawie przepisów celnych, innego niż wskazane w ust. 1, spełnia kryteria lub warunki wymagane do przyznania wnioskowanego pozwolenia.
3. Czynności audytowe mogą być przeprowadzone w przypadku ponownej oceny, o której mowa w art. 23 ust. 4 lit. a unijnego kodeksu celnego, oraz zawieszenia, zmiany, cofnięcia lub unieważnienia pozwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2.

³¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

³²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, pozwolenia, o których mowa w ust. 2, uwzględniając:

- 1) określone w przepisach celnych kryteria lub warunki niezbędne do wydania danego pozwolenia, w tym konieczność ich weryfikacji w ramach czynności przeprowadzanych w siedzibie lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie pozwolenia;
- 2) rodzaj udzielanego pozwolenia;
- 3) konieczność zapewnienia sprawności prowadzenia czynności audytowych.”;

10) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza, o którym mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego, uwzględniając zakres kryteriów określonych w art. 39 unijnego kodeksu celnego.”;

11) uchyla się art. 57;

12) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. 1. Czynności audytowe polegają w szczególności na:

- 1) badaniu dokumentacji i w razie potrzeby weryfikacji jej autentyczności;
- 2) dokonywaniu oględzin i sprawdzaniu stanu pomieszczeń oraz innych obiektów;
- 3) dokonywaniu oceny wypłacalności wnioskodawcy;
- 4) badaniu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, w tym oprogramowania, pod względem możliwości prowadzenia kontroli danych zawartych w tych systemach.

2. W przypadku stwierdzenia możliwości niespełnienia przez wnioskodawcę kryterium lub warunku do wydania pozwolenia, właściwy organ Służby Celnej wydaje zalecenia, w których wskazuje konieczność podjęcia określonych działań naprawczych, oraz wyznacza termin na ich realizację.”;

13) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art. 58a. Organ Służby Celnej może przeprowadzić czynności audytowe również w siedzibie i miejscach wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej. Przepisy art. 32, art. 33 i art. 34 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

14) art. 59 i art. 60 otrzymują brzmienie:

„Art. 59. 1. Z przeprowadzonych czynności audytowych właściwy organ Służby Celnej sporządza raport, który zawiera informację o spełnieniu lub niespełnieniu przez wnioskodawcę danego kryterium lub warunku.

2. Raport doręcza się podmiotowi występującemu z wnioskiem o wydanie pozwolenia lub zezwolenia.

Art. 60. Nieudostępnienie przez wnioskodawcę żądanych dokumentów, danych lub informacji lub utrudnianie lub uniemożliwianie przeprowadzenia czynności audytowych uważa się za niespełnienie kryterium lub warunku podlegającego ustaleniu w ramach czynności audytowych.”;

15) uchyla się art. 61;

16) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„Art. 61a. W ramach monitorowania, o którym mowa w art. 23 ust. 5 unijnego kodeksu celnego, w przypadkach, o których mowa w art. 56, przeprowadza się czynności audytowe mające na celu badanie i weryfikację spełnienia warunków i kryteriów przez posiadacza decyzji.”;

17) uchyla się art. 61b–62;

18) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Izby gospodarcze, organy samorządu zawodowego oraz inne instytucje zrzeszające przedsiębiorców są obowiązane, w związku z prowadzonymi czynnościami audytowymi, przekazywać nieodpłatnie, na pisemne żądanie i w określonych w tym żądaniu terminach, posiadane dane i informacje o zrzeszonych w nich podmiotach.”;

19) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. Do czynności audytowych dotyczących pozwoleń określonych w przepisach celnych w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 143 oraz działu IV rozdziałów 1, 2, 5, 6, 9–11 i 23 Ordynacji podatkowej.”;

20) art. 64 i art. 65 otrzymują brzmienie:

„Art. 64. 1. Organ Służby Celnej:

- 1) może przeprowadzić urzędowe sprawdzenie:
 - a) przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2–4,
 - b) w przypadku weryfikacji dalszego spełniania warunków i środków do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności warunków i środków o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, 5, 7, 9 i 11, art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b–e i h, pkt 2 lit. b, c i e, pkt 3 oraz pkt 4 lit. a i c;
- 2) przeprowadza urzędowe sprawdzenie w przypadku, gdy przepisy o podatku akcyzowym uzależniają wydanie decyzji od wyniku urzędowego sprawdzenia.

2. Urzędowe sprawdzenie polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy w miejscu prowadzenia działalności podlegającej kontroli są zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności warunki i środki, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, 5, 7, 9 i 11, art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b–e, pkt 2 lit. b i c, pkt 3 oraz pkt 4 lit. a, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, również na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy miejsce prowadzenia działalności spełnia warunki określone w przepisach o podatku akcyzowym.

3. Przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 1, podmiot przesyła właściwemu organowi Służby Celnej zgłoszenie oraz dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, złożony wniosek o wydanie lub zmianę decyzji stanowi zgłoszenie. Do zgłoszenia podmiot jest obowiązany załączyć dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli.

5. W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 2 podmiot jest obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwy organ Służby Celnej.

6. Z urzędowego sprawdzenia sporządza się protokół. Protokół, zgłoszenie oraz załączone dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli stanowią akta weryfikacyjne.

7. Akta weryfikacyjne zatwierdza się:

- 1) decyzją – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) postanowieniem – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) postanowieniem, na które przysługuje zażalenie – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.

8. W przypadku gdy nie są zapewnione warunki i środki określone w ust. 2, organ Służby Celnej wyznacza termin do ich spełnienia, a po jego upływie przeprowadza powtórne urzędowe sprawdzenie.

9. W przypadku stwierdzenia w wyniku powtórnego urzędowego sprawdzenia, że nie są zapewnione warunki i środki, o których mowa w ust. 2, właściwy organ Służby Celnej wydaje:

- 1) decyzję o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) postanowienie o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) postanowienie, na które przysługuje zażalenie – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2–4, przed rozpoczęciem której przeprowadza się urzędowe sprawdzenie,
- 2) dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 3 i 4, zakres danych i informacji zamieszczanych w tych dokumentach oraz tryb przesyłania dokumentów,
- 3) zakres i tryb dokonywania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3,
- 4) tryb powiadamiania o zmianach danych, o których mowa w ust. 5,
- 5) szczegółowy sposób i zakres urzędowego sprawdzenia,
- 6) szczegółowy sposób sporządzenia akt weryfikacyjnych i miejsce ich przechowywania

– biorąc pod uwagę względy podwyższonego ryzyka związanego z prowadzoną działalnością oraz zapewnienie jednolitego postępowania organów Służby Celnej.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których przeprowadza się urzędowe sprawdzenie w ramach pozwoleń określonych w unijnym kodeksie celnym, oraz tryb przeprowadzania urzędowego sprawdzenia. Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia konieczność zapewnienia równowagi między zakresem czynności urzędowego sprawdzenia a stabilnością prowadzenia działalności gospodarczej, przy jednoczesnym zabezpieczeniu interesów państwa.

Art. 65. W zakresie nieuregulowanym w art. 64 stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 18b i przepisy działu IV Ordynacji podatkowej, z wyjątkiem art. 256, art. 262 i art. 263.”

Art. 21. W ustawie z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 876 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 542) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do zgłoszenia o objęcie wyrobów procedurą dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, importer jest obowiązany przedłożyć kopię deklaracji zgodności i certyfikatów zgodności, oświadczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 3, oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1, albo oświadczenia, o którym mowa w art. 30 ust. 4.”;

2) w art. 68 uchyla się ust. 4c i 4d.

Art. 22. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie transakcji płatniczych w całości wykonywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w walucie polskiej, dotyczących należności, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.³³⁾), zwanej dalej „ustawą – Ordynacja podatkowa”, oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁴⁾), nie stosuje się art. 54 ust. 2.”

Art. 23. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542) w art. 87 uchyla się ust. 5 i 6.

Art. 24. 1. Pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego, o których mowa w art. 251 ust. 1 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.³⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”, uprawniają do stosowania zabezpieczenia generalnego w wysokości stanowiącej 100% kwoty referencyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zabezpieczenia generalne złożone przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁶⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”, na podstawie pozwoleń, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane do zabezpieczenia długu celnego i innych opłat powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli:

- 1) kwota złożonego zabezpieczenia generalnego stanowi 100% kwoty referencyjnej albo
- 2) zostanie złożone dodatkowe zabezpieczenie, którego kwota wraz z kwotą złożonego zabezpieczenia generalnego stanowi 100% kwoty referencyjnej.

3. Zabezpieczenie generalne, o którym mowa w ust. 2, złożone w formie gwarancji może być stosowane do dnia utraty ważności pozwolenia w celu zabezpieczenia długu celnego, podatków i innych opłat powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem złożenia właściwemu organowi celnemu pisemnego oświadczenia gwaranta stanowiącego integralną część gwarancji, w którym gwarant wyraził zgodę na objęcie tą gwarancją należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadających długowi celnemu oraz innych należności powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji celnych dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie unijnego kodeksu celnego i określił te operacje, a także zobowiązał się do zapłaty w przewidzianym terminie kwot tych należności.

4. Zabezpieczenie generalne, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za prawidłowo stosowane do zabezpieczenia długu celnego, podatków i innych opłat powstałych lub mogących powstać w wyniku operacji dokonywanych w okresie od dnia, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli były spełnione odpowiednio warunki określone w ust. 2 i 3.

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846 i 1228.

³⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

³⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

³⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

Art. 25. 1. Składy celne, które zostały przekształcone ze składów wolnocłowych, na podstawie art. 254 rozporządzenia delegowanego, uznaje się za składy celne publiczne typu I.

2. Uprawnienia i warunki wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w zakresie składów wolnocłowych, uznaje się za uprawnienia i warunki będące podstawą działania składu celnego, o którym mowa w ust. 1, do czasu wydania rozstrzygnięcia w wyniku ponownej oceny, o której mowa w art. 250 ust. 1 rozporządzenia delegowanego.

3. Do czasu wydania, w wyniku ponownej oceny, o której mowa w art. 250 ust. 1 rozporządzenia delegowanego, pozwolenia na prowadzenie składu celnego, formalności celne związane ze składowaniem oraz wprowadzaniem i wyprowadzaniem towarów ze składów celnych powstałych z przekształconych składów wolnocłowych są dokonywane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

4. Uznaje się za prawidłowe dokonanie, w okresie od dnia, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, formalności celnych związanych ze składowaniem oraz wprowadzaniem i wyprowadzaniem towarów ze składów celnych powstałych z przekształconych składów wolnocłowych, zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 26. Wolne obszary celne działające na podstawie przepisów dotychczasowych stają się wolnymi obszarami celnymi w rozumieniu art. 26 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 27. Decyzje uznające miejsca oraz miejsca wyznaczone na podstawie art. 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność do czasu, na który zostały ustanowione.

Art. 28. 1. Arkusze informacyjne INF, które zostały wystawione przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, zachowują ważność w celu umożliwienia zakończenia operacji, których dotyczą.

2. Uznaje się za prawidłowe stosowanie arkuszy informacyjnych INF, które zostały wystawione przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, w okresie od tego dnia do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Formularze arkuszy informacyjnych INF zgodne ze wzorem określonym w przepisach dotychczasowych mogą być stosowane do czasu wyczerpania zapasów tych formularzy, nie dłużej niż do dnia 1 maja 2019 r.

Art. 29. 1. Do postępowań dotyczących długu celnego, a także do postępowań odwoławczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Uznaje się za prawidłowe stosowanie do postępowań, o których mowa w ust. 1, w okresie od dnia, o którym mowa w art. 288 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisów dotychczasowych.

Art. 30. Do postępowań w sprawach dotyczących zwrotu lub umorzenia opłat, o których mowa w art. 93b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 31. W przypadku postępowań w zakresie wniosków dotyczących stosowania przepisów prawa celnego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, czynności podjęte w toku tych postępowań pozostają w mocy.

Art. 32. Postępowania dotyczące pozwoleń na korzystanie z procedury składu celnego, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają umorzeniu z mocy prawa.

Art. 33. Pozwolenia na korzystanie z procedury TIR wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

Art. 34. 1. Pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność i podlegają ponownej ocenie w celu sprawdzenia spełnienia warunków przez posiadacza pozwolenia.

2. Po dokonaniu ponownej oceny organy celne wydają decyzję w sprawie cofnięcia pozwolenia na uproszczenie przy obejmowaniu towarów procedurą TIR oraz wydają nowe pozwolenie, jeżeli spełnione są warunki do jego wydania przez posiadacza pozwolenia.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 2, organ celny wydaje przed dniem 1 maja 2019 r.

Art. 35. 1. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy towary zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, a procedura ta nie została zamknięta do tego dnia, w odniesieniu do opodatkowania

wania importu towarów, w momencie zakończenia tej procedury mają zastosowanie przepisy ustawy zmienianej w art. 13, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do towarów objętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy procedurą uszlachetniania czynnego nie stosuje się przepisu art. 19a ust. 10a ustawy zmienianej w art. 13, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 36. Wiążąca informacja taryfowa, o której mowa w art. 7b ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym, wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ma odpowiednio zastosowanie w obrocie wyrobami akcyzowymi i samochodami osobowymi na terytorium kraju oraz w ich nabyciu wewnątrzspółnotowym, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że podmiotowi została wydana wiążąca informacja akcyzowa w odniesieniu do tego samego wyrobu akcyzowego lub samochodu osobowego.

Art. 37. 1. Do postępowań w zakresie urzędowego sprawdzenia w zakresie obejmującym działalność, o której mowa w art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Postępowania w zakresie urzędowego sprawdzenia w zakresie działalności niepodlegającej urzędowemu sprawdzeniu na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ulegają umorzeniu z mocy prawa.

3. W przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia składu podatkowego, którym przed dniem 5 stycznia 2016 r. wydano zezwolenie, o którym mowa w art. 48a ustawy zmienianej w art. 19, na czas nieoznaczony i w których nie przeprowadzono urzędowego sprawdzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, urzędowe sprawdzenie należy przeprowadzić do dnia 4 stycznia 2017 r.

Art. 38. Rejestrację na Platformie Usług Elektronicznych Służby Celnej działającej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za rejestrację dokonaną na Platformie Usług Elektronicznych Służby Celnej w rozumieniu art. 10a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 39. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 2, art. 96 ust. 5, art. 98 ust. 2 i art. 100 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 2, art. 96 ust. 5 oraz art. 98 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w zakresie dotyczącym wolnych obszarów celnych.

Art. 40. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 83 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 18 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 83 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 41. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 64 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 20 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*